Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26241
Copyright: Admont, Benediktinerstift

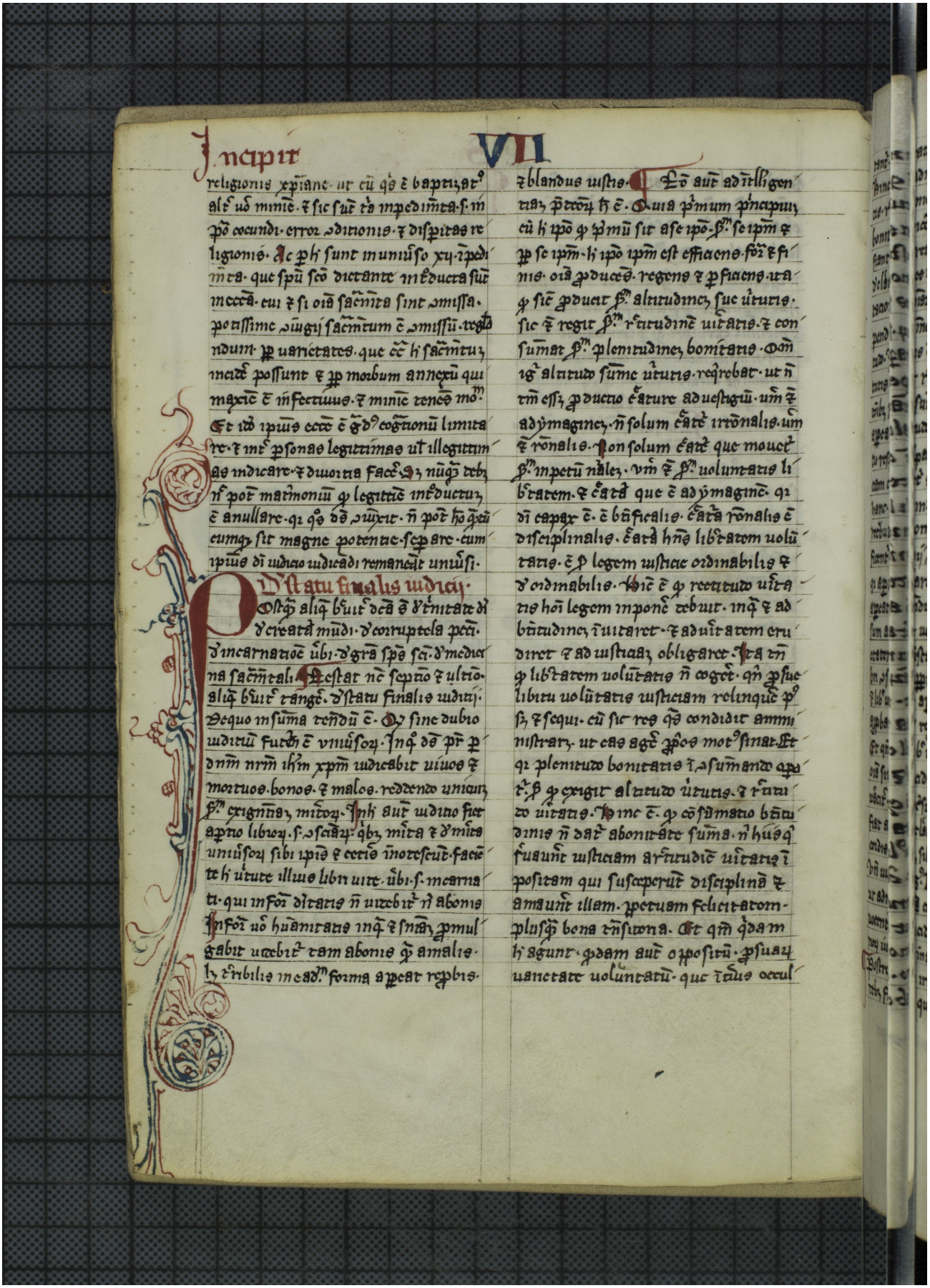

Incipit VII

religionis xpiane ut cū qs ē baptizat
alt ud minīe. ⁊ sic sūt tā impedimēta. s. im
pō cōcundi. error. ꝑditionis. ⁊ disp̄itas re
ligionis. Ac ph̄ sunt munūs o xu. ipedi
mēta. que spū scō dictante in educta sūt
mecrā. cui ⁊ si oīa sacmēta sint ꝑmissa.
potissime ꝑnugij sacmētum ē ꝑmissū. tegā
ndum. ꝓ uanetates. que cē h̄ sacmētuz
mcrē possunt ⁊ ꝓ morbum annexū qui
maxīe ē infectiuus. ⁊ minīe tenēs mo.
Et ideo ipius ecclie ē g d cōgruonū limita
re. ⁊ int ꝑsonas legitimas ut illegittim
as indicare. ⁊ duorum facē. Qz nūq̄ tebz
n pot matrimoniū q legitrē inēductuz
ē anullare. q. qs dē ꝑnuxit. n pot ho q̄ cū
cumq̄ sit magne potentie. separare. cum
ipius dī iudicio iudicādi remanēt unūsi.

De statu finalis iudicij.

Postq̄ aliq̄ buit dcā ē d trinitate d
d creatā mūdi. d corruptela pcī.
d incarnatōe ūbi. d grā spē sā. d medica
na sacmētali. Restat nc septīo ⁊ ultīo.
aliq̄ buit trangē. d statu finalis iudicij.
Dequo in sūma tendū ē. Qz sine dubio
iudicū fuctū ē vnūsoz. Inq̄ dē pr p
dnm nrm ihm xpm iudicabit uiuos ⁊
mortuos. bonos. ⁊ malos. reddendo unicuz
s. crīnūz. mitoz. Inh̄ aut iudicio fiet
aptio libroz. s. scīaz. qbz. mita ⁊ d mita
unūsoz sibi ipis ⁊ ecclie innotescūt. facie
te h̄ uiuere illius libri uite. ūbi. s. incarna
ti. qui in for dīcatis n uiuebit n abomi
In for uo humanitas inq̄ ⁊ snīa. pmul
tabit uiuebit tam abomis q̄ amalis.
h̄z cribilis in ead. forma apeat rpbis.
⁊ blandus iustis. Pō aut ad intelligen
tiaz. ptoz h ē. Quia p mum pncipuu
cū h ipō q p mū sit a se ipō. s. se ipm ⁊
ꝓ se ipm. h ipō ipm est efficacie. for ⁊ fi
nis. oīa ꝑducē. regens ⁊ ꝑficiens. ita
q sic ꝑducit s. altitudinez. suc uiuentis.
sic ⁊ regit s. rectitudinē uitatis. ⁊ con
sumat s. plenitudinez bonitatis. Om
ig altitudo sume uiuentis. requirebat. ut n
tm essz ꝑductio ē ature ad uestigū. um ⁊
ad ymaginez. n solum ē ate irronalis. um
⁊ ronalis. Non solum ē ate que mouet
s. impetū nālez. vm ⁊ s. uolumtatis li
bertatem. ⁊ ē ata que ē ad ymaginē. qz
dī capax ē. ē būficalis. ē ata ronalis ē
disciplinalis. ē ata hnīs libertatem uolū
tatis. ē p legem iustice ordinabilis ⁊
d ordinabilis. Hic ē q rectitudo iusti
tie hoī legem imponē debuit. inq̄ ⁊ ad
būtudinez iuitaret. ⁊ ad iustitiam eru
diret ⁊ ad iustiaz obligaret. Ita tm
q libertatem uolūtatis n cogēt. qm ꝑsue
libitu uolūtatis iustiam relinquē p
sz ⁊ sequi. cū sic res q condidit ammi
nistratz. ut eas agē ꝓ ꝓos mot sinat. Et
qz plenitudo bonitatis i ꝓsumando ꝓpa
t. ꝓ q exigit altitudo uiuentis. ⁊ rectitu
do uitatis. Hinc ē. q cōsumatio būtu
dinis n dat abonitate sūma. n hūsq
fuaunt iustiam a rectitudē uitatis i
positam qui susceperūt disciplinā ⁊
amaunt illam. ꝓpetuam felicitatem
plusq̄ bona tēporalia. Et qm q̄dam
h agunt. q̄dam aut oppositū. ꝑ suaz
uanetate uoluntatū. que ī tēbis occul